

॥ ९ ॥ १० ॥ कामयाइच्छया ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अंगुष्ठमात्रं तदयाकाशप्रतिष्ठितत्वात् तत्पमाणं पुनर्यद्वेष्टितं सूक्ष्मशरीरवंतं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
॥ २२ ॥ २३ ॥ अनात्मवंतः अजितेन्द्रियाः बनेधर्मयज्ञादिरूपं न चरन्ति जितेन्द्रिया एव बनेपाभेवायज्ञादीन् बन्धान् धर्मान् कुर्वन्ति तेन गृहस्थवानप्रस्थयोः संपहः वासंगुरुकुलवासं ब्रह्मचर्यं परिश्रमं परित्याग

इमामावदांतरकाक्षं पाशहस्तं भयावहं ॥ स्थितं सत्यवतः पार्श्वे निरीक्षंतं मेव च ॥ ९ ॥ तदंघ्रासहसोत्थाय भर्तुर्न्यस्य शनैः शिरः ॥ कृतांजलि रूवाचार्ता तद्दये
न प्रवेपती ॥ १० ॥ सावित्र्युवाच दैवतं त्वाभिजानामि वपुरेतद्व्यमानुषं ॥ कामयाब्रूहि देवेश कस्त्वं किंच चिकीर्षसि ॥ ११ ॥ यम उवाच पतिव्र
तासि सावित्रितथैव च तपोन्विता ॥ अतस्त्वामभिभाषामि विद्धि मां त्वं शुभेयमं ॥ १२ ॥ अयं ते सत्यवान् भर्ता क्षीणायुः पार्थिवात्मजः ॥ नेष्यामि तमहंबध्वावि
द्योतन्मे चिकीर्षितं ॥ १३ ॥ सावित्र्युवाच श्रूयते भगवन्दूतास्तवागच्छन्ति मानवान् ॥ नेतुं किल भवान् कस्मादागतोसि स्वयं प्रभो ॥ १४ ॥ मार्कण्डे
य उवाच इत्युक्तः पितराजस्तां भगवान् स्वचिकीर्षितं ॥ यथावत् सर्वमाख्यातुं तत्प्रियार्थं प्रचक्रमे ॥ १५ ॥ अयं च धर्मसंयुक्तो रूपवान् गुणसागरः ॥ नार्हो मत्पुरु
षैर्नेतुमतोस्मि स्वयमागतः ॥ १६ ॥ ततः सत्यवतः कायात्पाशबद्धं वशं गतं ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षय मोबलात् ॥ १७ ॥ ततः समुत्पृत प्राणं गतश्चासंहत प्र
भं ॥ निर्विचेष्टं शरीरं तद्वभूवाप्रियदर्शनं ॥ १८ ॥ यमस्तु तंतो बध्वा प्रयातो दक्षिणामुखः ॥ सावित्री चैव दुःखार्ता यममेवान्वगच्छत ॥ नियमव्रतसंसिद्धा महा
भागापतिव्रता ॥ १९ ॥ यम उवाच निवर्तगच्छ सावित्री कुरुष्व आस्यौ ध्वेदेहिकं ॥ कृतं भर्तुस्त्वयानृण्यं यावद्गम्यं गतं त्वया ॥ २० ॥ सावित्र्युवाच य
त्र मे नीयते भर्ता स्वयं वा यत्र गच्छति ॥ मया च तत्र गंतव्यमेष धर्मः सनातनः ॥ २१ ॥ तपसा गुरुभक्त्या च भर्तुः स्नेहाद्व्रतेन च ॥ तव चैव प्रसादेन मे प्रतिहाता गतिः
॥ २२ ॥ प्राहुः साप्तपदं मैत्रं बुधास्तत्त्वार्थदर्शिनः ॥ मित्रतां च पुरस्कृत्य किंचिद्वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ २३ ॥ नानात्मवंतस्तु वने चरन्ति धर्मचवासं च परिश्रमं च ॥
विज्ञानतो धर्ममुदाहरन्ति तस्मात्संतो धर्ममाहुः प्रधानं ॥ २४ ॥

रूपमाश्रमसंन्यासं पाठांतरे प्रतिश्रयं प्रतिनिवृत्तः श्रयः कर्मफलाश्रयणमन्त्रे प्रतिश्रयं संन्यासं विज्ञानतः चतुर्थार्थं सार्वभौतिकस्तसिः धर्मस्य फलं आत्मविज्ञानमित्यर्थः तमेतवेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदि
धंति यज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति एते मेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छन्तः प्रव्रजन्तीति च वेदानुवचनस्य यज्ञादीनां प्रव्रजनस्य च आत्मलाभार्थं त्वश्रवणात् ॥ २४ ॥